

הזה שנתקנו כמו שלמעללה, אמר, אולי חס ושלום יתעורר בשאר העמים וישאר פגם בכל הועלמות. מה עשה הקדוש ברוך הוא? טلطל את כל מקאן לכאן, עד שירדו לזרים לדור את דינורם בעם קשה ערף, שפבזים את מנהיגיהם ומבדים אותם להתחנן בהם ולחתער בעםם, וחושבים אותם לעבדים. הגברים געלו ביהם, והנוקבות געלו בהם, עד שנתקנו הפל בזורע קדרש, ובין כך ובין כך נשלם חטא שאר העמים, שבתווב בראשית ט"ו כי לא שלם עון האמור עד הנה. וכשיצאו, יצאו צדיקים קדושים, שבתווב רבתי יה עדות לישראל. בא רבבי שמיעון ונשכו בראשו. אמר לנו, עמד בני בעמדך, כי השעה עומדת לך.

ישב רבבי שמיעון, ורבבי אלעזר בנו עומד ומפרש דברים של סודות חכמה, וקיי פניו מאירות בשמש. ותקברם מתפזרים וטסים ברקיע. ישבו יומם ולא אכלו ולא שתו, ולא היו יודעים אם היה יום או לילה. כשביצאו, ירעו שהייו יומים שלא טעםם דבר. קראו על זה רבבי שמיעון, ויהי שם עם ה' ארבעים יום וארבעים ליליה לחם לא אכל וגנו. ומה אם אנו בשעה אחת כך - משה, שהתווב העיר בו ויהי שם עם ה' ארבעים יום וגנו, על אחת פמה וכמה.

בשבא רבבי חייא לפניו ובו וספר לו את המעשה, פמה רבבי, ואמר לו רבבי שמיעון בן גמליאל אבי,بني, רבבי שמיעון בר יוחאי אריה, ורבבי אלעזר בריה אריה, ולאו ר' שמיעון בן יוחאי אריה, אריזוותא, עליה כתיב (עמוס ג') אריה שאג מי לא לא יירא וגנו. ומה עולמות שלמעללה מזדעתעים מפני - אנו על אחת פמה וכמה. איש שלא

בשאר עמים, וישתאר פגימותא בכלחו עליין. מה עבד קדשא בריך הוא, טלית לבלחו מהכא להכא, עד דנחתו למצרים, למידר הייריהון בעם קשי קדרל, דמבחן גמוסיהון, ומבין להון לאתחתנא בהו, ולאתערבא בהדייהו, ותשיבו להון עבדין. גוברין געלו בהון, נוקבתא געלו בהון עד דאשתקל כלא בזורעא קדיישא, ובין פה ובין פה שלים חoba דשא ערמן, דכתיב, (בראשית ט"ו) כי לא שלם עון האמור עד הנה. וכך נפקו גבאי קדיישין, דכתיב, (מלחים כד"ב) שבטי יה עדות לישראל. אתה ר' שמיעון ונשכח פרישיה, אמר ליה קאים ברי בקיומך, דשעטא קיימא לך.

זהיב ר' שמיעון, ור' אלעזר בריה קאים ומפרש מלוי דרזי דתיכמתא, והו אגפו נהירין בשמש. ומליין מתבראין וטהסין ברקיעא. יתבי תריין יומין דלא אכלו ולא שתו, ולא הו ידען אי הוה יממא או ליליא. כド נפקו, ידען דהו תריין יומין דלא טעמו מיד. קרא על דא רבבי שמיעון, (שמות ל"ז) וייה שם עם ה' ארבעים יום וארבעים ליליה לחם לא אכל וגנו. ומה אי אן בשעתא חדא בה, משה, דקרא אסחד ביה, וייה שם עם ה' ארבעים יום וגנו, על אחת פמה וכמה.

בד אתה רבבי חייא קמיה דרבבי, וסה ליה עובדא, תה רבבי, ואמר ליה ר' שמיעון בן גמליאל אבוי, בר, ר' שמיעון בן יוחאי אריה, ורבבי אלעזר בריה אריה, ולאו ר' שמיעון בשאר אריזוותא, עליה כתיב (עמוס ג') אריה שאג מי לא לא יירא וגנו. ומה עולמות שלמעללה מזדעתעים מפני - אנו על אחת פמה וכמה. איש שלא